

γιοι ή ἐκ τοῦ ἀμαρτ. μεταβατικοῦ τύπ. ἀγιεωργιάτης διὰ τῆς ἔκπτώσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἡμιφ. ε. Πβ. ἀγιεωργιάτης.

1) Ἀμνὸς ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένος νὰ σφαγῇ τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Τούτου ἔξετάζουν ἐπιμελῶς τὸ ὄστον τῆς δεξιᾶς ὡμοπλάτης καὶ διὰ τῆς διαφανείας ἡ μὴ τῶν γραμμῶν καὶ τῶν κηλίδων καὶ τοῦ χρώματος αὐτῶν προλέγουν τὸ μέλλον Πελοπν. Συνών. ἀγιεωργιάτης 1. **2)** Ο μὴν Ἀπρίλιος (διότι ὁ κατ' αὐτὸν ἔορταζόμενος ἐπισημότατος ἄγιος είναι ὁ ἄγιος Γεώργιος) Μακεδ. (Δαρνακ.) Συνών. ἄγιοι-Γεώργιοις 1 β, ἀγιεωργιάτης 3.

ἄγιοι-Γεώργιοις δ, Καππ.(Σινασσ.) ἄγιοι-Γεώργιοις σύνηθ. ἄγιοι-Γεώργιοις πολλαχ. ἄγιοι-Γεώργιοις Κύπρ. ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Καππ. (Άνακ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Κύπρ. ἄγιοι-Γεώργιοις Σάμ. κ.ά. ἄγιοι-Γεώργιοις Θράκη. (Σουφλ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πελοπν. (Βασαρ. Μεσσ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θράκη. (Άδριανούπ. κ.ά.) ἄγιοι-Γεώργιοις Καππ. (Σινασσ. κ.ά.) Πόντ. (Οφ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Οφ.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἄγιοι-Γεώργιοις Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τοῦ ὄν. Γεώργιος.

1) Ο ἄγιος Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς ἔορταζόμενος τὴν 23ην Ἀπριλίου κοιν. καὶ Καππ. (Άνακ. Σινασσ. κ.ά.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): "Ἐντα παλληκάρι ἵσαμ" ἐκεῖ ἀπάρω, δμορφο σὰν τὸν ἄγιον Γεώργιον (ώς δηλ. εἰκονίζεται οὗτος εὐσταλής καὶ ὥρανος ἔφηβος) Βασαρ. "Ἐπήγαμε σὸν ἄγιον Γεώργιον" (εἰς τὴν ἔορτὴν ἡ τὴν ἔκκλησίαν τοῦ ἀγίου Γεωργίου) "Οφ. Αἴτιοις νὰ βοηθᾶσε! (εὐχὴ)" "Οφ. Νὰ μὴ μ' εῦρῃ τὸν ἄγιον Γεώργιον! (ἀρά) Βασαρ. Τὸν ἄγιον Γεώργιον τὸ λοιλονδάκι (τὸ φυτὸν χαμαίμηλον τὸ κοινὸν *(matricaria chamomilla)* τῆς τάξεως τῶν συνθέτων *(compositae)* ἀνθοῦν κατ' Ἀπρίλιον καὶ συλλεγόμενον ως φαρμακευτικὸν βότανον περὶ τὴν ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Συνών. χαμόμηλο) Αἴγιν. "Ἄραι μ', πρόσφτα! (ἄγιε Γεώργιε μου, πρόσφτασε! Ἐπίκλησις ἐν ὕδρᾳ κινδύνου) Τραπ. Χαλδ. "Αἴτιοις τοῦ θέρους (χαρακτηρίζεται οὕτως ὁ ἄγιος δχι μόνον διὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ θερισμοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀπὸ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς κατωτ. ἐν 2 φρ.) Κύπρ. Δὲν εἶναι κάθε μέρα τὸν ἄγιον Γεώργιον (δὲν παρουσιάζεται διὸς ἡ αὐτὴ εὐνοϊκὴ περίστασις. Ἐκ τοῦ ἐθίμου τῶν βοσκῶν νὰ δίδουν δωρεάν γάλα μόνον τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Ἡ φρ. εἶναι καὶ ἐπίπληξις γενικῶς τοῦ ἀξιοῦντος ἐπανάληψιν τῶν ἄπαξ τελεσθέντων. Πβ. ἄγιοι-Βασίλειοις 1, ἄγιοι-Γεώργιοις 1) Πελοπν. (Άρκαδ. Δημητσάν.) (Συνών. φρ. δὲν εἶναι κάθε μέρα Λαμπρὸν) || Παροιμ. "Ἄραι Γεώργιος, βούηθα μου! — Σειε κ' ἐσὺ τὰ πόδια σου (ὅτι σὺν τῷ ἐπικλήσει τοῦ θείου πρέπει νὰ ἐνεργῶμεν καὶ ἡμεῖς. Πβ. ἀρχ. «σὺν Ἀθηναῖς καὶ χεῖρα κίνει») Κρήτ.

"Ἀπὸ τὸν ἄγιον Γεώργιον καὶ πέρα | δῶσ' τοῦ φουστανοῦ σου ἀέρα (ὅτι ἀπὸ τῆς 23ης Ἀπριλίου καὶ ἔξῆς δυνάμεθα νὰ ἐνδυώμεθα μὲν ἐνδύματα ἐλαφρότερα) Μεσσ. ἄγιοι-Γεώργιοις δσον καὶ ἄν χάρουνται, καμπόσους ἄγιους χρειάζει (δσον καὶ ἄν χαθῇ ὁ ἄγιος Γεώργιος, ἀξίζει δσον πολλοὶ ἄγιοι, ἥτοι ἡ παρακμὴ τοῦ μεγάλου εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἀκμῆς πολλῶν μικρῶν) Κερασ. Κατ' ἐποίκα τὸν ἄγιον Γεώργιον καὶ ἔλθειν ἐμπρός μ' (κατὶ ἔκαμα τὴν ἡμέραν τῆς ἔορτῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου καὶ ἔλθειν ἐμπρός μου, ἥτοι καποιαν ἔργασίαν ἔκαμα καὶ

τιμωροῦμαι διὰ τὸ ἀμάρτημά μου. Ἡ παροιμ. λέγεται σκωπτικῶς ἐπὶ προσώπου, τοῦ ὄποιου ἡ παρουσία είναι εἰς ἡμᾶς εἰς ἄκρον δυσάρεστος) Χαλδ. Ἡ λ. ὡς τοπων. κοιν.

β) Ο μὴν Ἀπρίλιος (χληθεὶς οὔτω, διότι ὁ κατ' αὐτὸν ἔορταζόμενος ἐπισημότατος ἄγιος είναι ὁ ἄγιος Γεώργιος) Θράκη. (Άδριανούπ.) Προπ. (Τρίγλ.) Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀγιεωργιάτης 2. **γ)** Πληθ. ἄγιοι-Γεώργιοις, παιδιά, καθ' ἥν ἐπὶ ἀβακίου ἡ χάρτου γράφονται μηδενικὰ κατὰ παραλλήλους τρεῖς τριάδας ἡ τέσσαρας τετράδας καὶ οὕτω καθεξῆς καὶ κατόπιν οἱ παῖκται ἀρχίζουν νὰ ἐνώνουν ταῦτα ἀγοντες γραμμὰς ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο οἰονδήποτε οίασδήποτε σειρᾶς προσπαθοῦντες ὅπως μέχρι τέλους αἱ ἀγόμεναι γραμμαὶ μὴ ἐγγίσουν τὰ ἄλλα μηδενικὰ καὶ μὴ τάμουν ἄλλην γραμμήν. Ἡ τημένος θεωρεῖται ὁ παίκτης, ὅστις ἐν τῇ προόδῳ τῶν ἐνωτικῶν γραμμῶν ἀποκλείεται ὑπὸ ἄλλης γραμμῆς (ἐπειδὴ τὰ μηδενικὰ καλοῦνται κάστρα, ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲ τὸ περιφημότατον μεταξὺ τῶν πολλῶν φρουρίων είναι τὸ κάστρο Αἴτιοι-Γεώργιοις, ἐντεῦθεν ὀνομάσθησαν καὶ ἄγιοι-Γεώργιοις, οὕτω δὲ καὶ ὅλη ἡ παιδιά. Πβ. Σλάμπρον ἐν N. Ελληνομν. 4 (1907) 115) Κεφαλλ. Συνών. κάστρα, καστροπαρασιά, μηδενικά, μπάγκοι, τζίφος.

2) Ο ἄγιος Γεώργιος ὁ ἐν Λύδῳ ἔορταζόμενος τὴν 3ην Νοεμβρίου Καππ. (Άνακ. Σινασσ.) Κύπρ. Πόντ. (Κερασ.) Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): "Ο ἄγιοι-Γεώργιοις τοῦ σπόρου (ώνομάσθη οὕτως ὁ ἄγιος, διότι συνήθως κατὰ Νοέμβριον σπείρουν) Κύπρ. **β)** Ο μὴν Νοέμβριος (διὰ τὴν κατ' αὐτὸν τελουμένην ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῳ) Καππ. (Άνακ. Σινασσ. κ.ά.) Συνών. ἀγιεωργιάτης 4. **3)** Ο ἄγιος Γεώργιος ὁ νεομάρτυς Ηπ. (Ιωάνν.)

ἄγιοι-Γεώργιοις δ, Πόντ. (Κερασ.) κ.ά. ἀγιεωργιάτες Πόντ. (Κερασ.) ἀγιεωργιάτας Πόντ. (Κερασ.) ἀγιεωργιάτης Αθῆν. Πελοπν. (Άργ. Βασαρ. Καλάβρυτ. Μαζαίκ. κ.ά.) Πόντ. (Σινώπ.) κ.ά. ἀγιεωργιάτης Πελοπν. (Άρκαδ. Δημητσάν. Καλάβρυτ. Λακεδ. κ.ά.) ἀεργίτες Πόντ. (Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀεργίτας Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀγιουγενοργίτες Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγιοι-Γεώργιοις. Ο τύπ. ἀγιεωργιάτης ἡ ἐκ τοῦ ἀγιεωργιάτης ἀποβληθείσης κατ' ἀνομ. τῆς συλλαβῆς γι. ἡ ἐκ τοῦ ἀγιεωργιάτης ἀποβληθέντος τοῦ ἀσθενοῦς ἡμιφ. ε. Πβ. ἀγιεωργιάτης.

1) Ἀμνὸς ὡρισμένος ἐκ τῶν προτέρων νὰ σφαγῇ τὴν 23ην Ἀπριλίου, ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου, τοῦ ὄποιου ἔξετάζεται ἐπιμελῶς τὸ ἀπογεγυμνωμένον ὄστον τῆς δεξιᾶς ὡμοπλάτης ως προσημαῖνον διὰ τοῦ χρώματος καὶ τῆς διαφανείας ἡ μὴ τῶν κηλίδων καὶ γραμμῶν τὸ μέλλον Πελοπν. (Άρκαδ. Δημητσάν. Καλάβρυτ. Λακεδ. Μαζαίκ. κ.ά.) : Ἄσμ.

Νὰ παιῶνυντε τριγατάφυλλα, τοῦ Μάι τὰ λουλούδια, νὰ τρών καρύδια, μύγδαλα, μεζέ ἀπὸ ἀγιεωργιάτη

Λακεδ. Συνών. ἀγιεωργιάτης 1. **2)** Ἄσμα τι δημῶδες ἀδόμενον κατὰ τὴν ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου Πελοπν. (Δημητσάν.) **3)** Ο μὴν Ἀπρίλιος (διὰ τὴν μεγάλην ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου τὴν τελουμένην κατὰ τὴν 23ην ἡμέραν αὐτοῦ) Αθῆν. Μακεδ. (Πάγγ.) Πελοπν. (Άργ. Βασαρ. κ.ά.) : Τὸ χειμαδεῖο ἀρχινάει ἀπὸ τὸν Αιδημητρίη ως τὸν Αιγιεωργίτη Βασαρ. Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀγιεωργιάτης 2. **4)** Ο μὴν Νοέμβριος (διὰ τὴν κατὰ τὴν 3ην ἡμέραν αὐτοῦ τελουμένην ἔορτὴν τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῳ) Πόντ. (Κερασ. Οφ. Σάντ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) : 'Σ σὴν ἔμπατ τὸν Αιγιεωργίτα (ἀρχο-